

Боже мой! вѣрвамъ сѧхъ се сърдце, колко то съдѣржава Съмволъ-а, или свитка та на Святнѣ апостолы. И колко то заповѣда свата та църква да вѣрвамъ: зашо то Самъ си Ты си рекълъ тѹ нельжно: Боже мой! помогни мн, да не отъ слабиѣ у вѣрж тж съ.

Речи сѧхъ вниманїе:

Бѣрѹ, ко единаго Бога Отца, вседержителю, Творца Небо и земли - [до края.]

Разсажденіе, или молитва зета
отъ надеждѣтъ.

Боже мой! надѣвамъ сѧ, отъ се сърдце, да прїеми же отъ Тебе вѣчно то мое спасенїе; зашо то Ты сѧхъ Твоє то вісемогѹщество и сѧхъ Твоѧ тж благость, ради мене вѣзвѣстнахъ си спасенїе то. Боже мой! помогни мн, да не сѧ лишъ отъ тази надеждѣ, и да сѧ сподобиѣ, както сѧ надѣвамъ. Речи:

Хлопованіе мое, Отецъ; прибѣжнище мое,